

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Средец, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, II СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сирануш С. Артинян

при участието на секретаря Маринка Ж. Маринчева
като разгледа докладваното от Сирануш С. Артинян Гражданско дело № 20212170100379 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж, рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от Димитър Димитров – заместник управител, чрез юрисконсулт Н.М., против ИЛ. ИВ. ИЛ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Средец, област Бургас, ***.

Ищецът твърди, че правният интерес от предявяване на иска произтича от предоставената възможност за предявяване на иск за установяване дължимостта на вземането, обективизирано в издадената по ч.гр.д.№ 252/2021г. по описа на Районен съд – Средец заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

В исковата молба се сочи, че на 05.03.2020г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и ИЛ. ИВ. ИЛ. бил сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-17741040, посредством който страните били постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 1171,84 лева за срок от 24 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 15.03.2022г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, техния размер и размер на оставащата главница. Договорено било паричният кредит да бъде изплатен на 24 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 67,34 лева, като в договора била посочена и общата стойност на плащанията по кредита. Въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника бил определен годишният процент на разходите, като същият бил във фиксиран размер, а началната дата за неговото начисляване била подписването на договора при допускане, че годината имала 365 дни. Кредитополучателя заплащал и такса ангажимент, срещу което кредиторът сключвал договора при фиксиран лихвен процент, при съдържащите се в договора условия, размери и срокове. Ищецът твърди, че сумата предмет на договора била преведена по личната банкова сметка на ответника, декларирана от същия и посочена в договора за кредит. В договора било предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски, кредитополучателят дължал обезщетение за забава в размер на

действащата законна лихва за периода на забавата. Релевира се, че плащането на вноските по договора за кредит било преустановено на 15.04.2020г., като към тази дата не била погасена нито една месечна вноска. Вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ставало изискуемо в пълен размер ако кредитополучателят просрочил две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящият случай била 15.05.2020г., от която дата вземането станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора било изпратено изрично уведомление до длъжника. Предвид неизвършването на погашения на дълга, кредиторът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за следните суми по договора за потребителски паричен кредит № PLUS-17741040, както следва: 1171,84 лева – главница, 444,32 лева – възнаградителна лихва за периода от 15.04.2020г. до 15.03.2022г., 108,83 лева – мораторна лихва за периода от 15.05.2020г. до 16.04.2021г., законна лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Отправя се искане да бъде признато за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“, С.А., клон България, съществува вземане по договор № PLUS-17741040, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 252/2021г., по описа на РС Средец, а именно: 1171,84 лева – главница, 444,32 лева – възнаградителна лихва за периода от 15.04.2020г. до 15.03.2022г., 108,83 лева – мораторна лихва за периода от 15.05.2020г. до 16.04.2021г., законна лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането. Претендират се сторените разноски в исковото и заповедното производство.

При условията на евентуалност, в случай че така предявеният установителен иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, се иска да бъде прието, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от същия на ответната страна.

Ищецът при проведените открити съдебни заседания не се представлява, но са постъпили от него молби от 29.11.2021г. и 22.12.2021г., чрез пълномощника юрисконсулт Н.М. и юрисконсулт П.П., с които се заявява, че се поддържа подадената искова молба, моли се да бъдат уважени предявените искове изцяло като основателни и доказани, както и да бъдат присъдени разноските в настоящото и заповедното производство.

В законоустановения срок по чл.131, ал.1 от ГПК е ангажиран отговор на исковата молба от ответника ИЛ. ИВ. ИЛ., чрез особения представител адв.С.Я.. Излага се в отговора, че от представените към исковата молба писмени доказателства не се установявало безспорно, че ответникът не бил извършвал плащания по договора. Особеният представител сочи, че не можело без съмнение да се приеме за доказано наличие на задължение от страна на И., както и нарушаване на договорните клаузи от негова страна. Не можело да се установи безспорно и размерът и основанието на иска. Счита, че не можело да се направи и извод за надлежно предсрочно прекратяване на договора за потребителски кредит, както и за даване повод от страна на ответника за подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, както и за предявяване на настоящия установителен иск. Моли съдът служебно да провери дали искът се основавал на неравноправни клаузи, сключени с потребител или е налице обоснована вероятност за това.

Ответникът се представлява при проведените открити съдебни заседания от особения представител адв.С.Я., която поддържа отговора на исковата молба и моли съдът да се произнесе съобразно събраните по делото доказателства. Отправя искане служебно да бъде извършена проверка за наличие на неравноправни клаузи в договора за кредит.

Районен съд – Средец, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, съобразно нормата на чл.235, ал.2 от ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

В доказателствената съвкупност е приобщен Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – 17741040 от 05.03.2020г., сключен между кредитора БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А, клон България“ и ИЛ. ИВ. ИЛ. за сумата от 1000,00 лева. Със сключването на договора кредитодателят се е задължил спрямо кредитополучателят да предостави сумата от 1000,00 лева, като в кредита е включена сумата от 171,84 лева – размер на кредита за покупка на застраховка „Защита на плащанията“, 35,00 лева – такса ангажимент. Уговорено е между страните по сделката броят на погасителните вноски да е 24, месечната погасителна вноска да е 67,34 лева, годишен процент на разходите – 41,58%, лихвен процент – 32,02%. В договора е обективиран и погасителен план, в който е посочена падежната дата на всяка една погасителна вноска –петнадесето число на месеците от 15.04.2020г. до 15.03.2022г., както и размера на вноската – 67,34 лева. С т.5 от договора страните са договорили, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за забава за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска, а при просрочване на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата по втората непогасена вноска, вземането на кредитора ставало предсрочно изискуемо в целия му размер, включително всички определени от този договор надбавки, ведно с дължимото обезщетение за забава, без да е необходимо изпращане на съобщение от кредитора за настъпването на предсрочната изискуемост. Между страните по договора е постигнато съгласие банковата сметка, по която да бъде преведена сумата в размер на отпуснатия кредит: IBAN BG16STSA93000026686345, която съвпада с посочената банкова сметка на ответника в справката за клиент на „Банка ДСК“ ЕАД от 18.02.2020г. Налице е уговорка между страните, че с полагането на подписа в договора, кредитополучателят удостоверява, че е получил уговорената сума по посочената банкова сметка, както и че е получил преддоговорна информация в съответствие със ЗПК и екземпляр от договора за кредит. Видно от договора за кредит, същият е подписан на всяка страница от страните по него. В материалите по делото е приобщен Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за револвиращ потребителски кредит и издаване и ползване на кредитна карта, Договор за застрахователно посредничество, сключен между ищеца и ответника, ведно с кратък медицински въпросник за приемане за застраховане, както и Сертификат № PLUS-17741040 за застраховка „Защита на плащанията“ на кредитополучателя на потребителски паричен кредит, предоставен от ищеца и Допълнителна медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, предоставена от MediGuide Interndtional. Представено е извлечение по кредит PLUS – 17741040, видно от което непогасената главница общо е 1171,84, а непогасената лихва общо е 444,32 лева. Видно от поканата от 15.10.2020г., изготвена от ищеца и адресирана до ответника, последният е уведомен, че дължи на дружеството главница в размер на 1171,84 лева, 444,32 лева – договорна лихва и 49,02 лева – обезщетение за забава и следва да заплати тези суми в седмодневен срок от получаването на уведомлението и че ако това не бъде направено, ще се пристъпи към тяхното съдебно събиране. От приобщеното известие за доставяне се установява, че е получено лично от И.И. на дата 21.10.2020г.

В настоящото производство е допусната Съдебно – счетоводна експертиза, като е изготвено заключение от вещото лице АНГ. АНГ., което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. От същото се установява, че кредитът по договор PLUS – 17741040 от 05.03.2020г. е усвоен изцяло в размер на 1171,84 лева на 06.03.2020г. Задълженията на ответника по процесния потребителски паричен кредит към датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК 16.04.2021г. са в размер на общо 1725,54 лева, в които се включват – 1171,84 лева – главница, 444,32 – лихва по договора, 109,38 лева – мораторна

лихва, а към датата на провеждане на съдебното заседание 18.01.2022г. – главница 1174,84 лева, 444,32 лева – лихва по договора и 199,86 лева – мораторна лихва.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са иски по чл.422 от ГПК във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК с материално правно основание чл.9 от ЗПП във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.240 от ЗЗД, във вр. с чл.86 от ЗЗД.

Видно от приложеното ч.гр.д.№ 252/2021г., по описа на Районен съд - Средец, се установява, че по заявление на БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж, рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 67/05.05.2021г. по чл.410 от ГПК срещу длъжника ИЛ. ИВ. ИЛ., за вземанията, предмет на настоящия иск. Тъй като заповедта е приета за редовно връчена при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК е указано на заявителя да предяви иск за установяване на претендираната в заповедното производство сума в едномесечен срок от съобщаването. Искът е предявен в рамките на преклузивния срок по чл.415, ал.4 от ГПК по отношение на всички вземания, предмет на заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Предвид това е налице правен интерес от предявения в настоящото производство иск по чл.422 от ГПК, което от своя страна обуславя неговата допустимост.

Основателността на исковата претенция е обусловена от установяването при условията на пълно и главно доказване на следните материалноправни предпоставки: възникването на спорното вземане за главница и лихва и техния размер, в т.ч. – наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за потребителски паричен кредит, револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – 17741040 от 05.03.2020г., усвояване на отпуснатата сума в заем на ответника, настъпване изискуемостта на претендираните вземания.

В настоящото производство се установи наличие на облигационно отношение по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – 17741040 от 05.03.2020г., видно от приобщения в доказателствената съвкупност договор. Установи се и че отпуснатият на кредитополучателят револвиращ кредит е в размер на 1000 лева, при годишна лихва и такси за ползването му – ГПР от 41,58 % и лихвен процент от 32,02 %. С подписването на договора, кредитополучателят е удостоверил, че е получил отпуснатата в заем сума по неговата банкова сметка, като това обстоятелство не се и оспорва от страните по делото. Заклучението на Съдебно – счетоводната експертиза установява, че дължимата сума за главница по договора е в размер на 1171,84 лева, лихва по договора е в размер на 444,32 лева и мораторната лихва към датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК 16.04.2021г. е в размер на 109,38 лева.

Налице е изискуемост на всички вноски по кредита, предвид това, че по отношение на две от тях е налице просрочие, а именно дължимите вноски на дата 15.04.2020г. до 15.05.2020г. Отделно то това ответникът е уведомен за предсрочната изискуемост на цялото задължение по договора.

Сключеният от И. договор за потребителски кредит, намира своята правна регламентация в Закона за потребителския кредит. Според легалната дефиниция, дадена в разпоредбата на чл.9 от ЗПК, въз основа на договора за потребителски кредит кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане срещу задължение на длъжника – потребител да върне предоставената парична сума. Условие за неговата действителност е писмената форма – чл.10, ал.1 от ЗПК. При преценката дали потребителският договор поражда правни последици е от съществено значение установяване

на обстоятелството дали същият е действителен, като в тази връзка следва да се имат предвид разпоредбите на глава VI от ЗПК – „Недействителност на договора за потребителски кредит, поради неравноправни клаузи“, според които всяка клауза в договора за потребителски кредит с фиксиран лихвен процент, която определя обезщетение за кредитора по – голямо от посоченото в чл.32, ал.4, е нищожна, а когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7 – 12 и т.20 и ал.2 и чл.12, ал.1 – 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. В процесния договор обаче не са налице неравноправни клаузи, същият е действителен, налице е нормативно установеното съдържание и поражда правните си последици, като с оглед това, страните по него са обвързани от постигнатите в него договорености.

В настоящото производство, от приобщените доказателства в материалите по делото, не се установи ответникът да е правил плащания по процесния договор за кредит, което от своя страна да обуславя приспадане на дължимите от него суми. Относно размера на мораторната лихва се установи, че е в размер на 109,38 лева, но доколкото същият е по – голям от претендираната мораторна лихва, следва да бъде уважена в заявения размер.

С оглед гореизложените съображения, ответникът дължи връщане на претендираните суми от ищеца - 1171,84 лева – главница, 444,32 лева – възнаградителна лихва за периода от 15.04.2020г. до 15.03.2022г., 108,83 лева – мораторна лихва за периода от 15.05.2020г. до 16.04.2021г. Като законна последица от уважаване на предявения иск за главница, следва да се присъди и законна лихва върху сумата от 1171,84 лева от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК на дата 29.04.2021г., до окончателното изплащане на вземането.

Относно предявения осъдителен иск за процесните вземания в условията на евентуалност, доколкото искове не са отхвърлени поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост, по отношение на същия не е налице сбъждане на поставеното от ищеца условие, при което е допустимо същият да бъде разгледан.

Относно разноските:

При този изход на спора на разноски имат право ищеца на основание чл.78, ал.1 от ГПК. Същият е доказал заплащането на държавна такса в размер на 65,50 лева, депозит за особен представител в размер на 360,00 лева и депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 150 лева. Претендира на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с НЗПП да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лева. Общият размер на разноските за исковото производство възлизат на

675,50 лева. За заповедното производство ищецът е доказал сторени разноски в общ размер на 84,50 лева, от които 34,50 лева за държавна такса и 50,00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ИЛ. ИВ. ИЛ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Средец, област Бургас, ***, **че дължи на БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж, рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от Димитър Димитров – заместник управител, чрез юрисконсулт Н.М., следните суми: 1171,84 лева /хиляда сто седемдесет и един лева и осемдесет и четири стотинки/ - главница по Договор за потребителски паричен**

кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – 17741040 от 05.03.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от 29.04.2021г. до окончателното □ изплащане, **444,32 лева** /четиристотин четиридесет и четири лева и тридесет и две стотинки/ – възнаградителна лихва за периода от 15.04.2020г. до 15.03.2022г. и **108,83 лева** /сто и осем лева и осемдесет и три стотинки/ – мораторна лихва за периода от 15.05.2020г. до 16.04.2021г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 67/05.05.2021г. по ч.гр.д.№ 252/2021г., по описа на Районен съд – Средец, I гр.състав.

ОСЪЖДА ИЛ. ИВ. ИЛ., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Средец, област Бургас, ***, **да заплати на** БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж, рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от Димитър Димитров – заместник управител, чрез юрисконсулт Н.М., сумата от **675,50 лева** /шестстотин седемдесет и пет лева и петдесет стотинки/, представляваща съдебно деловодни разноси за исковото производство пред районния съд и сумата от **84,50 лева** /осемдесет и четири лева и петдесет стотинки/, представляваща съдебно деловодни разноси за заповедното производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд – Бургас.

Съдия при Районен съд – Средец: _____